FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT SIR GORDON SLYNN

fremsat den 27. februar 1986 *

Høje Domstol.

Artikel 2, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 3420/83 af 14. november 1983 (EFT 1983, L 346, s. 6) om importordningerne for de varer med oprindelse i statshandelslandene, som ikke er liberaliseret på fællesskabsplan, har følgende indhold: »Overgang til fri omsætning af de i bilag III anførte varer med oprindelse i statshandelslande er undergivet kvantitative restriktioner i de medlemsstater, der i dette bilag er angivet ud for de pågældende varer.« Tjekkoslovakiet er nævnt i denne gruppe lande. Varerne kan først overgå til fri omsætning, når der er indhentet en importtilladelse fra de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat (artikel 2, stk. 2). Artikel 6, stk. 1, er sålydende: »Indførsel i medlemsstaterne af varer, der ikke er omfattet af den i artikel 2 fastsatte importordning, er ikke undergivet kvantitative restriktioner.«

Det fremgår af bilag III, at varer henhørende under den fælles toldtarifs pos. 93.07 B II litra a) og under Nimexe-nr. (1983) 93.07-45 og 49, er »delvis undergivet kvantitative restriktioner. For den nøjagtige betegnelse for varen, se noten på s. 82«.

Positionerne i den fælles toldtarif og Nimexe-numrene (vedrørende statistiske oplysninger om samhandelen mellem medlemsstaterne og med tredjelande) omhandler begge »patroner til jagt- og sportsvåben«, om end Nimexe-numrene yderligere er opdelt i undergrupperne »med centraltænding: ... til våben med glat løb« og »med randtænding: ... til våben med glat løb« (Rådets forordninger nr. 3333/83 af 4. november 1983, EFT 1983 L 313, s. 1, og nr. 3407/82 af 16.12.1982, EFT 1982 L 366, s. 1). Den franske version taler om »cartouches de chasse et de tir« og den nederlandske om »Patronen voor het jagen en voor de schietsport«.

I henhold til den nøjagtige varebeskrivelse, der findes i noten til det førnævnte bilag III, omfatter Nimexe-nr. 93.07-45 og 49 — for så vidt angår Benelux — imidlertid »patroner til jagtgeværer«; i den franske udgave tales om »cartouches de chasse«; i den nederlandske »Jachtpatronen«.

I henhold til Rådets beslutning nr. 83/675/EØF af 19. december 1983 (EFT 1983 L 381, s. 1) skulle medlemsstaterne åbne de i bilagene anførte importkontingenter. I henhold til bilag VI vedrørende indførsel fra Tjekkoslovakiet for perioden 1. januar til 31. december 1984 åbnedes der et kontingent på 120 000 stk. for »le numéro du tarif douanier commun, 93.07 B ex II, cartouches de chasse pour armes à canon lisse, Jachtpatronen, voor wapens met gladde loop« (den fælles toldtarifs pos. 93.07 B ex II, jagtpatroner til glatløbede våben).

Efter artikel 2 i den nederlandske bekendtgørelse nr. 576 af 26. august 1981 er det forbudt at indføre varer fra blandt andet Tjekkoslovakiet uden tilladelse.

* Oversat fra engelsk.

Handelsonderneming J. Mikx BV (herefter benævnt »Mikx«) er et anpartsselskab med hjemsted i Nederlandene. Den 14. september 1984 indgav selskabet ansøgning om tilladelse til indførsel til Nederlandene af 1 mio hagljagtpatroner til våben med glatte løb, kaliber 12, hidrørende fra Tjekkoslovakiet. Af disse patroner var 500 000 blandt andet forsynet med påskriften »Skeet« og indeholdt hagl med en diameter på 2 mm, mens de andre 500 000 patroner blandt andet var forsynet med påskriften »Trap« og indeholdt hagl med en diameter på 2,5 mm. Der blev givet tilladelse til indførsel af de 500 000 patroner med en hagldiameter på 2 mm; derimod meddelte det nederlandske økonomiministerium ved skrivelse af 20. september 1984 Mikx afslag på selskabets ansøgning for så vidt angik de 500 000 patroner med en hagldiameter på 2,5 mm med den begrundelse, at det kontingent herfor, som var tildelt Benelux, allerede var opbrugt, og at et eventuelt nyt kontingent ikke ville være til rådighed før 1. januar 1985.

Den 2. oktober 1984 indbragte Mikx denne afgørelse for College van Beroep voor het Bedrijfsleven med påstand om, at afgørelsen annulleredes, samt at det bestemtes, at der skulle gives importtilladelse vedrørende de omhandlede patroner. Ministeriet påstod sig frifundet, og den nationale ret har efter at have hørt parterne i medfør af EØF-traktatens artikel 177 forelagt Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Skal artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 3420/83 sammenholdt med bilag III, ad FTT pos. 93.07 B II a, Nimexe-kode (1983) nr. 93.07-45 og 93.07-49 med den dertil hørende note, fortolkes således, at indførselsrestriktionerne for patroner fra Tjekkoslovakiet omfatter alle haglpatroner, som er egnet til jagt, uanset om disse patroner ligeledes er egnet til at bruges til sportsskydning?

2) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende, skal de deri nævnte bestemmelser under ét da fortolkes således, at haglpatroner, skønt de i sig selv er egnede til jagt, ikke er omfattet af de kvantitative indførselsrestriktioner, hvis de er bestemt til sportsskydning?«

Det fremgår, at der allerede i 1966 blev fastsat et kontingent for indførsel af patroner fra Tjekkoslovakiet til Beneluxlandene. Oprindelig sondrede man ikke mellem de forskellige patrontyper, og det var først på et senere tidspunkt, at kontingentet — i en meddelelse til Tjekkoslovakiet inden for GATT — blev betegnet som omfattende »patroner til jagtgeværer« (cartouches de chasse). Da forvaltningen af disse kontingenter overgik til Fællesskabet i henhold til beslutning 74/652/EØF (EFT 1974 L 358, s. 1), blev den sidstnævnte betegnelse uden videre anvendt, og den er blevet anvendt lige siden i forbindelse med fastsættelse af kontingenterne, tilsyneladende uden at Kommissionen har beskæftiget sig med det foreliggende spørgsmål. Der er ikke givet nogen anden begrundelse for ændringen for Benelux-landenes vedkommende end den, at der i disse lande antageligt blev fremstillet patroner til jagt — men ikke til sportsskydning — i relativt væsentligt omfang, og at der forelå et beskyttelsesbehov med hensyn til disse produkter.

Tolden er den samme for begge typer.

Hverken den omhandlede beslutning eller told- eller Nimexe-positionerne angiver nogen objektive forskelle mellem de to patrontyper. Kommissionen har over for

Domstolen oplyst, at eksperter og tjenestemænd selv efter en lang række drøftelser ikke kunne nå til enighed om et kriterium for sondringen mellem de to patrontyper, idet disse i praksis ikke udviser nogen forskelle. Et forslag om at sondre efter udformningen af fænghætten blev forkastet, fordi de forskellige fabrikanter bruger individuelle udformninger.

Den nederlandske regering anvender en hagldiameter på 2 mm som kriterium. Patroner med en hagldiameter på under 2 mm anses for patroner til sportsskydning og kan indføres uden begrænsning; patroner med en hagldiameter på over 2 mm anses for patroner til jagt og dermed omfattet af kontingentet. Imidlertid har Kommissionen over for Domstolen oplyst, 1) at de ansvarlige instanser inden for sportsskydning i Nederlandene tillader, at der til sportsskydning anvendes patroner med en hagldiameter på 2,5 mm eller mindre, men ikke med større diameter, og 2) at mens hagl med større diameter end 2,5 mm udelukkende anvendes til jagt, bruges hagl med mindre diameter end 2,5 mm — og ned til 1,75 mm som jeg forstår er den mindste størrelse, der fremstilles — til jagt såvel som til sportsskydning. Således anvendes patroner med en hagldiameter på under 2,5 mm til jagt på kaniner, agerhøns, rørhøns og lærker — jo mindre vildt, desto mindre hagldiameter.

Vedrørende ét punkt kan der efter min mening ikke herske tvivl: man kan ikke — som hævdet af Mikx — fortolke de pågældende bestemmelser således, at det afgørende er den påtænkte anvendelse af patronerne. Toldmyndighederne har på importtidspunktet ingen som helst mulighed for at vide, hvorledes patronerne vil blive anvendt af den endelige køber, og end ikke hvorledes de påtænkes anvendt; de betegnelser, der er påtrykt patronerne, er i så henseende ikke afgørende.

Holder man sig alene til varebeskrivelsen »patroner til jagtgeværer«, synes det rimeligt at fortolke denne som omfattende »patroner der er egnet til jagt«; Kommissionen foreslår denne løsning, om end den erkender de hermed forbundne problemer og nævner nogle tungtvejende modargumenter. Efter denne fortolkning vil enhver patrontype, der er egnet til jagt, være omfattet af kontingentet. På grundlag af det for Domstolen oplyste vil samtlige patrontyper herefter være omfattet af kontingentet. Dette er ikke nødvendigvis et ejendommeligt resultat, hvis det antages, at importtilladelsen vedrørende patronerne med den mellemstore hagldiameter blev givet ved en fejltagelse, eller såfremt der i virkeligheden ikke var nogen forskel mellem de to typer; og havde der ikke været andre holdepunkter, ville jeg have tiltrådt dette resultat, der stemmer overens med den almindelige betydning af de anvendte betegnelser.

Der findes imidlertid et andet holdepunkt. I henhold til noten til bilag III til Rådets forordning nr. 3420/83 er visse af de i bilaget anførte varer »helt undergivet kvantitative restriktioner«, andre »delvis undergivet kvantitative restriktioner«. Sammenholder man denne note med fortegnelserne i bilaget, fremgår det klart, at noten henviser til et Nimexe-nummer og angiver, at i nogle tilfælde er alle varer under et nummer omfattet af et kontingent; i andre tilfælde er alene nogle af varerne under et nummer (»visse varer«, jfr. s. 82) omfattet af et kontingent. For Italiens vedkommende er således alle varer under Nimexe-nr. 93.07-45 og 49 omfattet af et kontingent, for Det forenede Kongerige alene ammunition af nærmere beskreven art, mens kontingentet for Benelux alene gælder for »patroner til jagtgeværer«.

Eftersom der nødvendigvis må sondres for at sikre, at kun nogle, men ikke alle patroner bliver omfattet af et kontingent, er det min opfattelse, at kontingentordningen

alene kan gennemføres i praksis, såfremt kontingentet antages at omfatte patroner, der alene er egnet til »jagt«, og ikke patroner, der tillige kan bruges til sportsskydning.

På grundlag af det bevismateriale, der tilvejebringes, tilkommer det den nationale ret at tage stilling til, hvilke patroner der »alene er egnet til jagt«; Domstolen kan ikke afgøre dette spørgsmål, idet den under alle omstændigheder ikke har de objektive kriterier eller de fornødne oplysninger i hænde, ved hjælp af hvilke den nærmere kunne fastslå, hvilke patroner der er omfattet af kontingentet.

Hvis dette fører til et uantageligt resultat, tilkommer det Rådet nærmere at bestemme, hvilke patroner der er omfattet af kontingentet, som det er sket for Det forenede Kongeriges vedkommende.

Jeg er herefter af den opfattelse, at spørgsmålet skal besvares således:

»Artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 3420/83 sammenholdt med tillæg III, ad den fælles toldtarifs pos. 93.07 B II a), Nimexe-kode (1983) nr. 93.07-45 og 93.07-49 med den dertil hørende note skal fortolkes således, at indførselsrestriktionerne for patroner fra Tjekkoslovakiet omfatter patroner, der alene er egnet til jagt og ikke til sportsskydning.«

Det tilkommer den nationale ret at træffe afgørelse vedrørende de udgifter, der er afholdt af Handelsonderneming J. Mikx BV De udgifter, som Kommissionen har afholdt i sagen, kan ikke godtgøres.